

IJS KOUDE

Kan hij haar hart laten
ontdooien?

JENNIFER L. ARMENTROUT

IJSKOUD

Jennifer L. Armentrout bij uitgeverij Zomer & Keuning:

Ijskoud
Vurig (zomer 2016)

Wacht op mij-serie:

Wacht op mij (#1)
Ga voor mij (#2)
Blijf bij mij (#3)
Val voor mij (#4, voorjaar 2016)

Het aanzoek (kort verhaal)
Voor altijd (kort verhaal)

Jennifer L. Armentrout

IJSKOUD

Uitgeverij Zomer & Keuning

Voor alle boekenliefhebbers, groot en klein, deze boeken zijn voor jullie.

ISBN 9789401907842
ISBN e-book 9789401902984
NUR 340

© 2015 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht

Dit boek verscheen voor het eerst in 2014 © Uitgeverij Zomer & Keuning onder de auteursnaam J. Lynn, pseudoniem van Jennifer L. Armentrout

Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels onder de titel *Frigid*
© Mo Literary Services, Amsterdam, in association with Taryn Fager-
ness Agency, 302 Washington Street #944, San Diego, CA 92103,
United States of America

Vertaling Marcel Hagedoorn
Omslagontwerp Julie Bergen, Riverside Studio
Omslagfoto Shutterstock.com / Nikita Vasilchenko
Auteursfoto Vania

www.zomerenkeuning.nl
www.jenniferarmentrout.com

Alle rechten voorbehouden

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

HOOFDSTUK 1

Sydney

Ik was verliefd op mijn beste vriend.

Het kon nog erger, dacht ik zo. Ik had verliefd kunnen zijn op een mannelijke stripper of een drugsverslaafde. Kyler Quinn was geen van die dingen. Al had hij makkelijk door kunnen gaan voor een stripper, met zijn gigantisch lekkere uiterlijk en zijn slordige bruine haar, en was hij net zo verslavend als elke denkbare drug.

Ik zag hem al voordat hij wist dat ik hier was. Het was onmogelijk dat iemand Kyler over het hoofd zag, zelfs in het overvolle Dry Docks, waar iedereen van de universiteit naartoe kwam om het begin van de wintervakantie te vieren. Mensen zwermde om hem heen, voornamelijk de meisjes.

Altijd de meisjes.

Ik wilde niet zeggen dat Kyler op een god leek, want sculpturen van Griekse en Romeinse goden verbeeldden nou niet bepaald de aantrekkelijkste schepsels. En ze waren daarbeneden ook allemaal zo klein geschapen. Ik betwijfelde of hij daar ook last van had, aangezien de stoet vrouwen die hem aanbad eindeloos was, en ze allemaal terugkwamen voor een tweede of derde ronde. Maar hij was mooi op een

puur masculiene manier. Een licht gebogen neus was de opmaat voor brede jukbeenderen, een uitgesproken kaaklijn en brede, expressieve lippen. Hij had tijdens een gevecht in zijn eerste jaar zijn neus gebroken.

Ik had nog steeds medelijden met die neus.

En als hij glimlachte? O man, die jongen had de diepste kuiltjes ooit.

Zijn ogen hadden een warm bruine tint, de kleur van een koffieboon, die donkerder werd als hij opgewonden was, en ik weet zeker dat hij op dat moment allerlei soorten opwindning voelde.

Precies in het midden van het café bleef ik stilstaan en gooide ik mijn hoofd naar achteren. Ik ademde luidruchtig uit en wilde mezelf voor mijn kop slaan. Kyler was verboden terrein, vanwege het feit dat we onafscheidelijke vrienden waren sinds de dag dat hij me van de draaimolen duwde en tegen me zei dat ik zijn hand niet mocht vastpakken omdat hij bang was dat ik hem zou besmetten. Ik pakte hem een dag later terug door hem tegen de grond te werken en een zandtaartje te voeren. Mensen begrepen niet echt waarom we zo close waren. Zelfs ik begreep het niet. We waren als een leeuw en een gazelle, of eigenlijk meer als een leeuw en een manke gazelle, die geen enkele kans maakte om het roofdier te ontwijken.

Ik was de manke gazelle.

Toen ik dichterbij de tafel kwam waaraan hij en onze vriend Tanner zaten, liet een blondje met benen die langer waren dan mijn hele lengte, zich op Kyler's schoot vallen. Zijn armen gingen om de onmogelijk smalle taille van het meisje, en een stomme, totaal niet goed te praten scherpe steek schoot door mijn maag.

Ja, Kyler was dan geen stripper, geen verslaafde en geen terrorist, maar hij was wél een player.

Ik draaide me op het laatste moment naar de bar toe en

gooide me daarbij bijna tegen iemands rug. Ik draaide met mijn ogen. Mezelf een hersenschudding bezorgen zou echt perfect zijn. Meerkleurige kerstlampjes bungelden aan de rand van de bar en ik bedacht dat dat nogal gevaarlijk kon zijn, met al die dronkenlappen die hun drankjes morsten. Ik vond een lege kruk aan de bar en wachtte tot de barman me in de gaten had. Dat duurde niet lang, want ik liep nogal in het oog. Ik zag eruit alsof ik zestien was, dus meestal checkten ze mijn ID gelijk. De barman verscheen, vroeg me wat ik wilde hebben, en ik bestelde wat ik altijd bestelde: een cola light met rum.

Boven het rumoer van het gepraat en de muziek, hoorde ik iemand giechelen. Ik kon het niet negeren. Er zou niks goeds van komen als ik zou kijken, en er was geen reden om de avond nu al te verpesten. Ik sloeg mijn enkels over elkaar. Plaatste mijn handen op de bar. Tikte met mijn vingers mee op het ritme van de muziek waar ik amper aandacht aan schonk. Staarde naar het rek met drankflessen waar mijn beste vriendin een zeer intieme relatie mee had.

Maar ik keek uiteindelijk toch, omdat ik zo'n meisje was dat zich graag in een poel van verderf wierp.

Het blondje zat wijdbeens op Kyler. Haar korte spijkerrokje was omhoog gekropen tot haar dijen. Als je zag hoe ze zich kledde, zou je denken dat het geen winter was. Aan de andere kant: ik zou ook altijd zo'n rokje dragen als ik haar benen had.

Kyler zat met zijn rug naar mij toe, maar hij moest iets interessants in haar oor hebben gezegd, want ze moest weer lachen. Haar felroze nagels begroeven zich in zijn schouders en zijn zwarte trui bolde op. Toen bracht ze haar handen naar boven, gleed ermee door het haar op zijn voorhoofd en bracht het naar achteren.

Ik kon niet meer weggijken. Dit was de straf voor mijn gulzigheid; nu was ik gefixeerd.

Hij draaide zijn hoofd opzij en een stukje naar achteren. Ik kon nu zijn halve gezicht zien en hij was aan het grijnzen. Niet de grote glimlach die zijn enorm zoenbare kuiltjes liet zien, maar ik wist dat hij half aan het grijnzen was – de woest aantrekkelijke en ontzettend sexy halve grijns. Hij plantte zijn handen op haar heupen.

‘Alsjeblieft.’ De barman zette mijn drankje neer.

Ik keek weg van wat er stond te gebeuren en keek naar de barman terwijl ik een lok lang zwart haar uit mijn gezicht sloeg. ‘Dank je.’

Hij knipoogde. ‘Geen dank.’

De barman liep weg om iemand anders te helpen, ik bleef achter met de vraag waarom hij naar me knipoogde. Ik dacht dat Kyler me waarschijnlijk beter niet had kunnen vragen om vanavond hierheen te gaan, pakte mijn glas op en nam een groter dan normale slok. Ik dwong mezelf om de grote hoeveelheid alcohol weg te slikken, zelfs al brandde het in mijn keel. Net toen ik mijn drankje neerzette, werd ik van achteren geknuffeld. Het vanilleparfum en de hoge gil gaven weg wie de dader was.

‘Je bent er! Ik zag je al zitten aan de andere kant van de bar en probeerde je aandacht te trekken,’ zei Andrea, die me op de barkruk ronddraaide. Haar rode krullen sprongen alle kanten op. Mijn kamergenoot leek op de volwassen variant van het weesmeisje Annie, al had deze Annie wel een potentieel drankprobleem. Bewijsstuk één: ze had biertjes in beide handen.

‘Hoeveel heb je al gedronken?’ vroeg ik.

Ze draaide met haar ogen. ‘Dit biertje is voor Tanner, trut.’

‘Sinds wanneer haal jij bier voor Tanner?’

Andrea haalde haar schouders op. ‘Hij doet vanavond aardig. Dus ik doe vanavond aardig.’

Tanner en Andrea waren vreemd. Ze hadden elkaar een

jaar geleden ontmoet en het was haat op het eerste gezicht. Op de een of andere manier kwamen ze altijd op dezelfde plekken bij elkaar, en ik vermoedde dat ze struikelden en op elkaars lippen vielen of zoiets. Ze kusten een paar keer, hadden veel vaker ruzie, en nu speelde zij zijn serveerster. Ik kon die twee nooit begrijpen.

‘Hoelang zijn jullie hier al?’ vroeg ik.

‘Ongeveer een uurtje.’ Ze wrikte zichzelf tussen mij en het meisje op de barkruk ernaast. ‘Kylers meisjesparade laat zich ook weer gelden.’

Ik kromp ineen. ‘Dat kan ik zien.’

‘Ja, ik had al door dat je het zag. Dat is de reden waarom je geen aandacht aan mij schonk.’ Ze nam een grote slok bier. ‘Kom je mee naar de tafel?’

Naar de tafel waar dat blondje praktisch aan het droog-neuken was met Kyler? Ja joh, niets liever. ‘Ik kom zometeen wel.’

Ze trok een pruillip. ‘Je moet dat mooie snoetje van je snel naar die tafel brengen. Kyler stuurt die meid wel weg als je daar bent, en dan hoef ik me geen zorgen meer te maken dat ik herpes krijg.’

‘Herpes zweeft niet door de lucht,’ vertelde ik haar.

‘Ja, dat zeg je nu, maar als het zich vermengt met chlamydia en genitale wratten, krijg je een soort superherpes.’ Haar neus werd rimpelig. ‘Je ademt het in, en bám! Dan zit je de rest van je leven aan de antivirale middelen.’

Andrea was van plan geneeskunde te gaan studeren, maar als ze echt geloofde dat zoiets mogelijk zou zijn, mocht ze nog wel een paar lessen overdoen. Maar ik wist wat er echt gaande was.

Waar één meisje achter Kyler aan ging, waren er op zijn minst nog twee of drie die in zijn buurt rondgingen. Ik keek over mijn schouder. Yep. Twee meisjes. Andrea wilde me daar niet hebben zodat Kyler zich zou gedragen – ze was net

zo goed in het verbergen van haar gevoelens als ik – ze wilde gewoon niet dat een van die andere meisjes in Tanners schoot zou vallen, en het had er alle schijn van dat dat zou gebeuren. Een van die meisjes was aan het babbelen met Tanner. (Tanner was met zijn gemillimeterde kapsel de typische zoon van een politieagent, en hij had ook flink wat tatoeages.) Hij leek half geïnteresseerd en zei iets tegen Kyler. Het blondje was niet blij met het gebrek aan aandacht. Ze draaide zich om, lepelde een ijsblokje uit een drankje dat op de tafel stond en stopte het in haar mond. Met haar andere hand trok ze Kylers hoofd naar het hare terwijl ze zich naar beneden boog.

‘O, moet je dat nou zien.’ Andrea zuchtte. ‘Ik denk dat ik zoiets een keer in een jarentachtigfilm heb gezien. Denk je dat die meid enige gêne kent?’

Mijn maag keerde zich om alsof ik in een achtbaan zat. Het was geen kwestie van gêne. Het ging erom dat je pakte wat je wilde hebben. Een deel van mij benijdde dat blondje – een gigantisch groot stuk van me waar Kylers naam op stond. ‘Ik hoop serieus dat hun monden elkaar niet raken, want ik denk nu alleen nog maar aan herpes.’

Andrea zette zich af van de bar. ‘Eh...’

Hun lippen raakten elkaar.

Verdomme.

Een seconde later leunde Kyler achterover. Zijn kaken bewogen. Hij kauwde op, naar ik aannam, het ijsblokje dat het blondje zo openlijk gedeeld had.

‘Bah,’ mompelde ik, en ik draaide me weer om. Andrea voelde met me mee, want ze wist het... Ze was de enige persoon die het wist. ‘Ik kom zo wel. Ik drink eerst mijn drankje op.’

‘Oké.’ Ze glimlachte, maar ik zag medelijden in haar ogen. ‘Sydney...’

Nu voelde ik me een lamme drol. ‘Het is goed, echt. Ik

kom er zo aan.'

'Zodra je je drankje op hebt?' Toen ik knikte, zuchtte ze. 'Je drinkt nooit een drankje helemaal op. Maar ik wacht wel. Doe er geen eeuwigheid over.' Ze wilde zich omdraaien en schoot meteen weer terug, en liet daarbij bijna haar biertje vallen. 'Bij nader inzien: neem je tijd maar.'

'Huh?'

Haar glimlach werd breder. 'Moet je eens kijken wie er net binnen is gekomen.'

Ik stak mijn nek uit om haar blik te volgen. 'O.'

"O", inderdaad.' Andrea boog naar beneden en kustte mijn wang. 'Vergeet die player van een Kyler. Je bent beter dan dat. Maar hij?' Ze knikte richting de deur. 'Dat is een blijvertje, en hij is meer dan bereid om een einde te maken aan je droogte.'

Er ging een warme gloed over mijn wangen. Voordat ik kon betwisten dat ik droog stond, was Andrea 'm al gesmeerd en zat ik te staren naar Paul Robertson.

Paul was nieuw in onze groep. Ik had hem ontmoet bij cognitieve psychologie. Hij... zag er goed uit. Hij was aardig en grappig. Hij was perfect, echt, maar...

Hij stopte aan de rand van de dansvloer en trok zijn muts af. Hij liet zijn ogen door de ruimte gaan en streek met een hand door zijn blonde haar. Zijn ogen vonden de mijne en een snelle grijns ging over zijn gezicht. Paul stak vlug zijn hand naar me op en baande zich een weg door de mensenmenigte die om de ronde tafeltjes heen stond.

Paul zou nu perfect voor me zijn, en alleen al om die reden moest ik stoppen met denken aan het onbereikbare en beginnen met denken aan wat er nu recht voor mijn gezicht stond.

Ik haalde diep adem en zette een hopelijk sexy glimlach op. Er was geen beter moment dan vanavond.

Kyler

Ik begon al hoofdpijn te krijgen. Die meid was op mijn schoot aan het kronkelen alsof ze klaar was om het hier en nu met me te doen. Het zou wel een lange avond worden. Ik kauwde op het ijsblokje, half in de verleiding om het uit te spugen.

Maar dat zou onbeleefd zijn.

Ik had in een feeststemming moeten zijn, maar dat was ik dus niet. Nog een semester te gaan, en daarna? In het familiebedrijf stappen? God, dat was wel het laatste wat ik zou willen. Nou ja, niet helemaal het allerlaatste. Dat was aan mijn moeder uitleggen waarom ik geen carrière voor mezelf zag weggelegd in het restaureren van horecagelegenheden. Die carrière had me nooit aangetrokken, maar nu had ik er bijna vier jaar studeren opzitten en stond ik op het punt om een diploma te krijgen waarmee ik zó het bedrijfsleven in kon.

Met mijn armen om het meisje greep ik de hals van de bierfles. Tanner, die tegenover me zat, trok zijn wenkbrauwen op. Ik glimlachte zelfingenomen terwijl hij zich weer concentreerde op wat die brunette tegen hem aan het zeggen was. Iets over een waxbeurt gisteren en dat de verplichte vierentwintig uur geheelonthouding die daarop volgden, verstreken waren. Serieus? Beetje te veel details.

Alhoewel het zo z'n voordelen had om te weten dat het licht op groen stond, maar Tanner deed er niets mee.

'Kyler,' zong het blonde meisje zachtjes in mijn oor. Ze wiebelde met haar kont. 'Het lijkt alsof je niet blij bent om me te zien. Ik ben wel blij om jou weer te zien.'

En zo te merken was ik er ook niet zo mee bezig. Ik nam een grote slok van mijn biertje, wist dat uiterste voorzichtigheid geboden was. Vermoedelijk kende ik dit meisje – ik bedoel: kende ik haar echt, op díe manier – maar ik kon haar gezicht of kont niet plaatsen, wat in alle opzichten slecht

nieuws was. Hoe kon ik haar nou niet herkennen als ik honderd procent zeker ooit met haar naar bed was geweest?

Kut.

Soms werd ik ziek van mezelf.

Ze kwam dichterbij, drukte haar borsten onder mijn kin. Oké. Zo ziek werd ik ook weer niet van mezelf. ‘Schatje,’ zei ik, terwijl ik het bierflesje bevingerde. ‘Ik heb op een gegeven moment ook nog wat adem nodig.’

Ze giechelde en leunde ver genoeg naar achteren zodat ik nog een slok kon nemen. Ze ging met haar handen door mijn haar en veegde het van mijn voorhoofd. Ik vocht tegen de neiging om haar handen weg te slaan. ‘Ga je later nog gitaar voor me spelen?’

Ik trok mijn wenkbrauwen op. ‘Heb ik gitaar voor jou gespeeld?’

Tanner onderdrukte een lach.

Het meisje – verdomme, ik hoopte echt dat haar vriendin haar naam snel zou zeggen – fronste. ‘Ja!’ Ze sloeg speels op mijn borstkas. ‘Je speelde gitaar met die geweldig getalenteerde vingers van je, en daarna speelde je met iets anders.’

O.

Tanner leunde achterover in zijn stoel. ‘Moet je jou nou zien met je geweldige vingers.’

‘Mijn geweldig getalenteerde vingers,’ verbeterde ik hem.

Hij schudde zijn hoofd en keek weg toen de brunette voorover leunde en de rand betastte van de tatoeage die onder zijn opgerolde mouwen vandaan piepte.

‘Weet je het niet meer?’ Ze pruilde met haar glimmende onderlip. ‘Mijn gevoelens zijn gekrenkt.’

Ik knorde en nam nog een slok. Mijn blik ging door het nu volgelopen café. Soms had ik geen idee hoe ik in situaties als deze verzeild raakte. Oké, dat was een overduidelijke leugen. De oorzaak hing tussen mijn benen.

Maar het was meer dan dat.

Het was altijd meer dan dat.

‘Kyler,’ zeurde het meisje.

Ik haalde diep adem, wendde me weer tot haar, trakteerde haar op mijn charmantste glimlach. ‘Ja?’

‘Ga je nog delen?’

Voordat ik kon antwoorden, pakte ze de fles uit mijn hand en zoop hem bijna helemaal leeg. Ik staarde er met grote ogen naar. De tering. Dat was best wel indrukwekkend... en ranzig.

Haar vriendin giechelde. ‘Jezus, Mindy, doe het vanavond eens rustig aan. Ik ga je echt niet met je dronken kop terug naar huis dragen.’

Aha! Haar naam was Mindy! Ik voelde me nu een stukje beter over deze hele situatie.

Mindy haalde haar schouders op. Ze draaide zich naar me toe, leunde dichtbij en toen ze iets zei, kon ik alleen maar een bierwalm ruiken. ‘Je bent echt ongelooflijk sexy. Heeft iemand je dat weleens verteld?’

‘Een keer of twee,’ reageerde ik, maar ik kon alleen maar denken aan een nieuw biertje.

Andrea verscheen aan de tafel, twee biertjes in haar handen. Eentje was voor haar en de andere was voor Tanner, dus dat zoog. Ze keek me aan en maakte een denigrerend geluidje. ‘Alsof Kyler's ego nog meer gestreeld moet worden.’

‘Kyler wil iets anders gestreeld hebben,’ mompelde Mindy, en ze duwde haar heupen omlaag.

Andrea keek vol walging toen ze tegenover Tanner ging zitten. Die blik deed me niks. Niet van haar. ‘Heb je Syd gezien?’ vroeg ik.

Andrea keek me aan over de rand van haar flesje, met vernauwde ogen. Ze zei niets.

Ik ging zuchtend achteroverzitten. ‘Ik heb haar uitgenodigd.’

Tanner trok een wenkbrauw op. ‘Je weet heel goed dat Syd

op haar kamer is, aan het inpakken voor onze trip.'

Een glimlach trok aan mijn lippen. Ze was zeker grondig aan het uitzoeken wat ze mee moest nemen.

'Wat maakt dat kind nou uit?' Mindy sloeg haar armen over elkaar, waardoor haar borsten nog groter leken. Onmogelijk. Ze keek naar haar vriendin. 'Ik heb nog een drankje nodig.'

'Ik ook,' zei ik, en ik bewoog met mijn knieën zodat ze eraf zou gaan. Ze begreep de hint niet. Ik zuchtte. 'Waarom ga jij niet even wat halen? Aangezien je net mijn bier hebt opgedronken.'

Ze begon weer te pruilen. 'Heb je al gezien hoe druk het hier is? Dat duurt een eeuwigheid.'

'Je zou ook zelf op kunnen staan,' suggereerde Andrea.

Ik keek over mijn schouder naar de bar. Er stonden talloze mensen omheen. Shit. De halve universiteit leek hier te zijn.

Mindy's bieradem walmde tegen mijn wangen. 'Jij zou een drankje voor ons moeten halen, schat. Ik ben gek op shotjes.'

'Ik ben niet je schat.' Mijn blik gleed over de mensen die aan de bar zaten. Was dat Paul? Hij kwam hier niet vaak, alleen als Syd ook haar gezicht zou laten zien. Wacht eens even... Ik leunde opzij om langs een enorme kerel te kunnen kijken. Was dat Syd, aan de bar? Met Paul?

Een hand gleed weer in mijn haar. 'Een paar weken geleden was je nog wel mijn schatje.'

'Interessant,' mompelde ik. De kerel ging aan de kant, biertjes in de hand, en potvolkoffie, het wás Syd. Haar lange zwarte haar zat los en haar voeten waren gekruist bij haar enkels. Ze zag er zo klein en jong uit, dat het me verbaasde dat ze überhaupt iets te drinken had gekregen.

Ik was ook verrast dat ze aan de bar zat, zonder mij, maar met Paul.

Wat klopte hier in godsnaam niet?

Ik draaide me weer om en keek Andrea scherp aan. 'Hoe lang is zij hier al?'

Ze haalde haar schouders op. 'Kweenie.'

Mijn irritatie bereikte een hoogtepunt. 'Ze zou niet alleen aan de bar moeten zitten.'

Mindy zei iets, maar ik luisterde niet. Ik was zalig Oost-Indisch doof.

Andrea keek veelbetekenend naar Tanner, een blik die ik negeerde. Wat in feite betekende dat die blik niet bestond. 'Ze is niet alleen,' zei ze liefjes.

'Dat bedoel ik.' Ik greep Mindy's heupen. Een opgewonden blik schoot over haar mooie gezichtje. Jammer genoeg moest ik haar geile bubbel doorprikken. Ik tilde haar van mijn schoot en zette haar op haar voeten. 'Ik kom zo terug.'

Mindy's kaken schoten los. 'Kyler!'

Ik negeerde haar. Ik negeerde ook Andrea's blik en Tanners rollende ogen terwijl ik opstond en me omdraaide.

Syd zou niet alleen aan de bar moeten zitten. Dat ze met Paul was, telde niet. Ze had iemand nodig die op haar zou letten, die een oogje in het zeil hield, omdat Syd... Nou ja, ze had zo'n naïef aura om zich heen dat massaal kneuzen aantrok.

Kneuzen als Paul en andere jongens zoals ik, die niks anders deden dan een meid op haar rug laten liggen. Maar ik was anders, heel anders, als het zou aankomen op Sydney Bell. En het was mijn taak, al zolang ik me kon herinneren, om haar uit de problemen te houden. Deze situatie verschilde niets van alle andere die er waren geweest of die nog zouden komen.

Yep, het was precies de reden die ik nodig had om het gesprek met Mindy af te kappen.

Sydney gaat ieder jaar met haar vriendengroep op wintersport. Niet dat ze nou zo gek is op skiën. Nee, daar is het haar niet om te doen. Sydney is vooral heel erg gek op haar beste vriend Kyler. Kyler, die aan elke vinger twintig meisjes kan krijgen. Maar wat Sydney niet weet, is dat hij al die meisjes onmiddellijk aan de kant zou zetten als hij een kans maakte bij Sydney. Al vindt hij zichzelf verre van goed genoeg voor haar. Als ze samen vast komen te zitten in een sneeuwstorm, zijn Sydney en Kyler op elkaar aangewezen... met alle gevolgen van dien.

'*Ijskoud* is sexy, romantisch, flirterig en allesbehalve koud.
Wederom een aanrader!'

– MariekevanWoesik.nl

'Koude dagen? Dit boek warmt je op!'

– ElineBoot.com

Jennifer L. Armentrout
is de #1 New Adult-auteur
in de VS en bekend van
haar hartveroverende
WACHT OP MIJ-serie.

Haar *Ijskoud* is een heerlijk feelgood-boek over een vriendschap die maar niet wil uitgroeien tot méér, totdat de twee hoofdpersonages op elkaar zijn aangewezen. Terwijl het buiten ijskoud is, lopen binnen de temperaturen steeds hoger op!

NUR 340

Z&K

ISBN 978-9401907842

www.zomerenkeuning.nl